

Isänmaa-ajatus on haitallinen tarpeettomuus proletaareille ja sosialisteille. Työläisillä ei ole isänmaata: isänmaa on maanomistajain.

E. Merzet,

Monceau-des-Minesin kaivostyöläisammatti-o:n siht.

Analyseeratessaan porvarillisia laitoksia kaikissa kapitalistisissa muodotissaan havaitsee luokkatietoinen työläi-

nen helposti, että isänmaa ilmenee vain porvarillista järjestelmää vaalivana äiti-puolena.

Työläis-kansainvälisyys ei tunne muita rajoja kuin ne, jotka eroittavat työläiset porvariluokasta; sillä ei ole muuta päämäärää kuin luokkasodan järjestäminen kaikissa maissa työläisten vapauttamiseksi.

I. Bonin,

Avallonin piirin metsätyöläisammatti-o:n sihteeri.

Kiinan työväenpuolueen tervehdys Kolmannelle Internationalle

(“La Vie Ouvriere”)

Kiinan demokratialla on ensi kerran edustajansa sellaisen Internationalen kongressissa, joka on julistanut sodan imperialismia ja maailmankapitalismia vastaan. Tämän imperialismin ies painaa raskaasti varsinkin Kiinan kansaa, joka käsittää suunnilleen 500 miljoonaa sielua ja joka vuosituhantisen suljetun elämänsä jälkeen on joutunut Europan, Amerikan ja Jaappanin häikäilemättömäksi temmellyskentäksi.

Näiden imperialististen valtain päämäärä, valtain, jotka liikkuvat länsimaisen sivistyksen lipun suojassa pyrkien muka istuttamaan sitä Kiinaan, on selvä. Kaikki ne tahtovat nylkeä Kiinaa, tehdä sen siirtomaaksi ja käyttää sen apulähteitä porvaristojensa rikastuttamiseksi. Kokonaisen sotajakson jälkeen, jotka päättyivät eurooppalaisten valtain voittoon — kiitos siitä heidän teknillisen ylemmyytensä —, jättivät he näköjään Kiinan rauhaan tehden “ystävällisen” “avoimen oven” sopimuksen. Todellisuudessa merkitsi tämä vain aselepoa rosvojen ja uhrin välillä: jokainen näistä pelkää toisensa ahnasta kilpailua ja koettaa halvata toistaan. Mutta näiden valtain äänetön sopimus ei estänyt Kiinaa jäämästä

pankkirien ja kapitalistien riiston esi-neeksi.

Saatuaan silmänsä auki näkemään länsivaltain tarkoituksen oli Kiinan kansan voimattomalla tuskaila seurattava maansa yhä häikäilemättömämmäksi käypää riistämistä. Tähän tunteeseen yhtyi myös katkeruuden tunne omun maan mandshulaista tsaarismia vastaan, joka oli johtanut kansan täydelliseen perikatoon. Kansan parhaimmat ainekset yhtyivät kansallisessa liikkeessä mandshulaista hallitushuonetta vastaan. Tarmollaan kukistivat nämä ainekset, joita johti mainehikas Sun Jat Sen, mandshujen valtaistuimen.

Tätä Kiinan historian suurinta tapahtumaa — vuoden 1912 vallankumousta — seuranneet tapahtumat paljastivat kerrassaan eurooppalaisen imperialismin, kun sen edustajat tekivät kaikkensa pysyttääkseen Kiinan kansallisen liikkeen etujensa ja sopimustensa altauksessa. Taantumuksellisen Juan Shi Kain tukeminen ja Jan Sunin kukistamisyritys monarkian palauttamiseksi todistivat parhaiden mitä laatua oli eurooppalaisten valtain ilmituoma myötätuntoisuus nuorta edistysmielistä Kiinaa kohtaan.

Seurasi sitten eurooppalainen suur-

sota: eurooppalaisen porvariston puristus työnsi Kiinan sodan pöyrteisiin ja Kiinan proletariaattia käytettiin — ei tosin ruudinruokana, se on totta, vaan työvoimana Pohjois-Venäjän soissa ja selkäpuolen työläisinä eurooppalaisilla rintamilla. Eurooppalainen porvaristo, joka menehdyttää miljoonia eurooppalaisia proletaareja sodan ja kapitaalın jumalan kunniaksi, ei voinut menettellä toisin.

Vuonna 1917 puhkesi vallankumous uudelleen Etelä-Kiinassa päämääränään taantumuksellisen hallituksen kukistaminen. Kiinan parlamentin parhaiten ainesten silloin lähettäessä Venäjän väliaikaiselle hallitukselle tervehdyksensä ja kehoituksensa yhteisestä taistelusta imperialismia vastaan, ei se saanut mitään vastakaikua Kerenskin hallituksen taholta. Nyt sitävastoin, kun Kiinan vallankumouksellisille saapui sodan ja vallankumouksen kuohujen läpi Neuvosto-Venäjän hallituksen viesti, Idän kansoille osoitetun julistuksen ja Tsitserinin kirjelmän muodossa, nyt tuntevat he sitä suurempaa iloa saadessaan olla edustettuina Kolmannen Internationales kongressissa.

Näiden adressien kautta Kiina vastasi ensi kerran kuulee vierasmaalaisten toverien huuilta, että nämä ovat käsittäneet sen pyhän pyrkimyksen, että Venäjän kansa, työläis- ja talonpoikaishal-

lituksensa johdolla, on päättänyt taistella samojen periaatteiden puolesta kuin muusta maailmasta eroitetut Kiinan demokratian parhaimmat aineksetkin.

Etelä-Kiinan vallankumouksellisten taistelu on sangen ankara. He olisivat kenties menestyneet tässä epätasaisessa ottelussa, ellei veljellisen Venäjän ääni olisi heitä siinä rohkaissut.

Kolmas Internationale on Venäjän kommunistisen Puolueen synnyttämä. Tämä puolue, joka on julistanut sodan maailmanimperialismia vastaan työväenluokan onnen, maailmanrauhan ja vapauden nimissä, tämä puolue on saavuttanut Kiinan kansan syvimmän myötätunnon.

Minulla on suuri kunnia edustaa Internationales kongressissa Kiinalaista järjestöä. En esitä palavinta tervehdystäni ainoastaan edustamani ryhmän nimessä, johon ryhmään lukeutuu tuhansia kiinalaisia työläisiä, vaan myös Kiinan lukemattomien väestömiljoonain, sen miljoonain kärsiväin nimissä.

Eläköön Kolmas Internationale, joka on lippuunsa piirtänyt säälimättömän taistelun tunnuksen maailmanimperialismiin hirviötä vastaan!

Kiinalaisten sosialistisen työväenpuolueen edustaja:
Laou Siou Djaou.

